

Guida Musical 1982-83 3

BANCA CATALANA

voluntat de renovació i servei

ANTON WEBERN, ENTRE LA SORPRESA I EL DESENGANY

Antoni Bosch, aquest esforçat editor que ha publicat recentment una sèrie de títols amb temàtica musical i, a més, una col·lecció de biografies dels més significats compositors, ara, amb la col·laboració del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat, ha editat, amb una diàfana traducció de Josep Casanovas, «El camí cap a la nova música» d'Anton Webern. Es tracta d'un conjunt de conferències que el cèlebre compositor vienès donà a començaments de l'any 1933. En el llibre, hi figura també una altra sèrie de conferències ordenades sota l'epígraf «El camí cap a la composició dodecatònica» (1932), per acabar amb un Epíleg, que inclou la correspondència que sostingué amb Willi Reich, ordenador dels textos.

De la mateixa manera que entenc que el llibre enriqueix sensiblement la bibliografia catalana de les qüestions relatives a la composició musical dels nostres dies, he de confessar que la seva lectura m'ha produït una certa decepció. Illusionat, potser, per les realitzacions musicals d'aquesta mítica figura de la música contemporània, esperava una superior originalitat conceptual en les seves idees. He trobat les conferències, en què s'articula la publicació, divagatòries, premioses, reiteratives, vagues i mancades d'altura intel·lectual. L'exposició que Webern fa de l'evolució de la música occidental, l'hauria

pogut fer qualsevol obscur professor d'història de la música i, a més a més, la seva visió resulta parcial, perquè, per recolzar la tesi de la caiguda de la tonalitat, només es refereix a determinades figures de la música germànica. Ignora, o sembla ignorar, l'existència de compositors com Chopin, Musorgsky, Scriabin, Debussy, Ravel, Stravinsky, Bartók i d'altres, que tanta importància han tingut en la cristallització d'un nou concepte de l'expressivitat, a través de les innovacions harmòniques i en la redempció dels lligams de la vella tonalitat. No s'aclareix en formular el concepte de la «sèrie» (que contradiu el de Schoenberg).

Willi Reich, diu a l'«Advertiment» que precedeix el llibre: «Alguns lectors s'hauran format, potser per la literatura musical als darrers temps, una imatge de l'univers espiritual de Webern diferent de la que sorgeix d'aquestes conferències». Em compto entre aquests lectors. Havia imaginat quelcom de més nou i més suggestiu.

La publicació va precedida d'un pròleg que signa Josep Me Mestres Quadreny, en el qual detalla els punts fonamentals de l'itinerari biogràfic de Webern i els de les seves vinculacions amb el món musical de Catalunya.

MANUEL VALLS

MOSCOU

Ha estat declarat desert el primer premi del Concurs Internacional de Piano Txaiovski; el segon premi fou compartit pel soviètic Vladimir Ovchinnov i pel britànic Peter Denohoe. Els violinistes russos Victoria Mullova i Serguei Stadler compartiren el primer premi d'aquest instrument. El brasiler Antonio Meneses guanyà el premi de violoncel i els de cant recaigueren en la soprano Lidia Zabiliasta i el baix Paat Burchuladze.

IV JORNADES DE DIRECCIÓ CORAL

El Secretariat de Promoció i Formació Musical de l'Orfeó Manresà ha organitzat les IV Jornades de Direcció Coral, corresponents al curs 1982/83. El Curs és estructurat en quatre nivells, amb un ampli ventall de matèries: noció de la pulsació, gestualitat, anàlisi de partitures, pedagogia de l'assaig, interpretació, contrapunt, etc. Després de la primera sèrie, (5-7 de novembre), els propers cicles se celebraran els dies 21-23 de gener i 15-17 d'abril de 1983. Per a tota classe d'informacions, els interessats han (d'adreçar-se al Secretariat abans esmentat) (c/. Muralla de sant Domènec, 13, Manresa).

CONCURS INTERNACIONAL FRANCESC VIÑAS

Del 20 al 28 de novembre tindrà lloc a Barcelona, en els seus habituals escenaris del Saló de Cent de l'Ajuntament, el Col·legi d'Advocats, el Palau de la Música i el Gran Teatre del Liceu el XX Concurs Internacional Francesc Viñas.

El premis arriben quasi als dos milions de pessetes, a més de contractes, actuacions i borses d'estudis. Els concursants poden participar en dues categories, Òpera i oratori, i en una sèrie de premis dedicats a una especialitat concreta: Verdi (atorgat per Montserrat Caballé), Wagner, Mozart, Schubert, etc. Plácido Domingo oferirà una vegada més dos premis extraordinaris, de 100.000 pessetes cadascun, al millor cantant espanyol i al millor tenor del concurs.

El jurat serà format per importants figures del món líric Internacional, entre les quals destaquen els directors del Maggio Fiorentino i del Teatro Comunale de Florència.

JOAQUIN RODRIGO

Joaquín Rodrigo ha estat nomenat doctor «honoris causa» per la Universitat del Sud de Califòrnia.

NOVA YORK

El Carnegie Hall i la Fundació Rockefeller han convocat una nova edició del Certamen Internacional de Música d'Estats Units, dedicat en 1983 a l'especialitat de violí. Aquest Certamen, la celebració del qual fou iniciada en 1978, té per objectiu estimular un major interès per la música escrita per compositors dels Estats Units, des de 1900. El primer premi és dotat amb 10.000 dòlars, a més d'una xifra de 35.000 dòlars en concepte de promoció professional (actuacions amb l'American Symphony Orchestra i recitals diversos); el segon, amb 5.000 dòlars i el tercer amb 3.000 dòlars. Les sol·licituds de participació al certamen han d'obrir en poder de la secretaria per tot el dia 15 de febrer de 1983. El programa del certamen —d'una durada de 100 minuts— compren tres grans blocs: repertori clàssic, música d'Estats Units del segle XX (repertori del certamen) i música d'Estats Units del segle XX (a elecció del concursant). Per tota mena d'informacions els interessats han d'adreçar-se a: «The International American Music Competitions, Carnegie Hall, 881 Seventh Avenue, New York, NY 10019».

AULES DE JAZZ I MÚSICA ELECTRÒNICA AL CONSERVATORI MUNICIPAL

Durant el curs acadèmic 1982-83 s'impartiran per primera vegada al Conservatori classes de Jazz i de Música Electrònica. La docència d'aquestes assignatures anirà a càrrec de professors especialitzats: Josep M.ª Martí Aragones per al Jazz i Andrés Lewin-Richter per a la Música Electrònica.

ca
Mozart

SETMANA MOZART A BARCELONA

LONDON BACH ORCHESTRA
DAVID BUTT, flauta
SANDRA DUGDALE, soprano
PHILIP LEDGER, director i clave

SALZBURGER BLASEROKTETT

BRUCKNER ORCHESTER LINZ
ERNST KOVAČIĆ, violi
ELLY AMELING, soprano
ANGEL SOLER, piano
THEODOR GUSCHLBAUER, director

ORQUESTRA DE CAMBRA SUK
JOSEF SUK, violi
JOSEF VLACH, director

PAUL BADURA - SKODA, piano

QUARTETTO MOZART

ORQUESTRA MELANTE '81
MIEKE VAN DER SLUIJS, soprano
DIRK VERMEULEN, violi
BOB VAN ASPEREN, director i clave

26 de novembre al 9 de desembre de 1982

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau de la Música Catalana, dies feiners, de 17 a 21 h.

SOL-LICITEU PROGRAMA DETALLAT

**La seva llibreta
o talonari de "la Caixa"
són diners a l'instant
a tot Catalunya,
Balears i Madrid.**

Més de 700 Oficines al seu servei.

**CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"**

EN EL VINTÈ ANIVERSARI DE LA MORT DEL MESTRE TOLDRA

L'Orquestra Ciutat de Barcelona, hereva i continuadora de la Municipal, obra oficialment la seva temporada d'enguany amb un «Concert Inaugural commemoratiu del XXè aniversari de la mort del mestre Eduard Toldrà». I ho fa amb un programa constituït amb uns fragments simfònics (la transcripció orquestral del quartet *Vistes al mar* i la sardana de concert *Empúries*) i amb aquella deliciosa, llarga i personalíssima cançó que és l'òpera *El Giravolt de Maig*, sobre un poètic i enjogassat llibret de Josep Carner, i que s'ha convertit, indiscutiblement, en un dels títols cabdals i més representatius de tota la nostra lírica. En veritat, una commemoració molt digna i encertada i, no caldria ni dir-ho, totalment merescuda i de justícia.

Eduard Toldrà va morir el dia 31 de maig de 1962, tot just complerts els seixanta-set anys i després d'una ràpida i cruel malaltia que va abatre definitivament aquelles amples i nobles espatlles que semblaven invencibles i sobre les quals havien descansat, durant tant de temps, una gran part de la vida musical barcelonina i catalana. En aquells moments, tots ens vàrem sentir com si haguéssim quedat orfes i ens costava d'imaginar com podria omplir-se l'enorme buit que la seva mort havia produït entorn nostre. I, fet i fet, seguim orfes i aquell enorme buit no s'ha pogut omplir encara. Naturalment, s'han cobert alguns aspectes diferents de la seva activitat, però era quasi impossible que algú pogués prendre el relleu en tota la seva globalitat. I ho era, perquè com més hi pensem més ens adonem de les múltiples facetes i influències de la seva vigorosa i cordialíssima personalitat, humana i musical. En la història de la música catalana de la nostra centúria, el capítol dedicat al mestre Toldrà és un dels més significatius i que millor po-

den ajudar-nos a definir-la. Fill directe de les generacions que donaren la primera embranchida a la nostra renaixença musical, Eduard Toldrà es va convertir molt aviat en un dels seus principals protagonistes, i per a qualsevol estudiós d'aquest període (tant en el camp estricte de la música com en molts d'altres de la nostra vida, de la nostra cultura i de les nostres arts) el nom d'Eduard Toldrà se li apareix sempre en posicions de primeríssima línia i es relaciona immediatament amb la majoria d'esdeveniments que millor la configuren. Durant mig segle —des de la fundació en 1911 del Quartet Renaixement fins a les seves últimes actuacions com a director de l'Orquestra Municipal de Barcelona, en 1961 i amb l'estrena *Atlàntida* de Verdaguer i Falla—, l'ininterromput protagonisme del mestre Toldrà, mentre el d'altres importants personalitats va canviant i succeïnt-se, és del tot constant i indiscutible. Durant el darrer decenni d'aquest mig segle, jo vaig tenir la sort immensa de conèixer molt íntimament amb ell, en tant que secretari personal i de l'Orquestra Municipal. Però molt aviat, la relació burocràtica i artística inicial es va convertir en una profunda i cordialíssima amistat, i la meua jovenívola inexperiència es va anar enriquint, a través d'un contacte quasi diari, amb la seva visió clara i els seus criteris precisos sobre les coses i sobre els homes, amb el seu alligador i constant exemple, amb la seva fina sensibilitat i lúcida intel·ligència, i amb el seu infatigable afany de perfecció, que tant s'esmerçava en les empreses de més volada i ambició com en els més simples afers quotidians (correspondència formulària, anuncis periodístics, etc.). En general, començàvem les nostres sessions de treball —en l'ambient familiar i acollidor de la seva casa del carrer

Girona— discutint i resolent assumptes de tràmit, contestant i escrivint cartes, ocupant-nos de la programació de la Municipal i dels seus propis concerts, etc., però era raríssim el dia que no les acabàvem sense embrancar-nos en llargues converses centrades sobre els temes més diversos i més allunyats de les necessàries tasques oficinesques. Si he de ser sincer, em caldria matisar el concepte de conversa i hauria de dir —malgrat que era un home a qui li agradava i sabia escoltar— que era sobretot ell qui en portava tot el pes, parlant de problemes ètics i estètics, del món i dels homes, o bé evocant incansablement records més o menys llunyans: la família i la infància a Vilanova, els estudis i els inicis professionals, els mestres Nicolau i Millet i l'Amadeu Vives, el Quartet Renaixement i l'anada a París i Berlín, les primeres cançons i sardanes, les orquestres de Festa Major i dels teatres de «zarzuela», els deixebles de l'Escola de Música i l'esclavatge de la música de «brasserie», el casament i els estius a Cantallops, «El Giravolt de Maig» i «La rosa als llavis», les primeres experiències com a director, les lectures i les amistats, etc. Eduard Toldrà parlava i parlava, deixant volar la imaginació, portant la conversa d'un cantó a l'altre, i esforçant-se sempre per trobar l'adjectiu adient, el judici imparcial, el matis convenient, l'aclariment precís i concret. El record inesborrable d'aquelles paraules i d'aquell seu exemple personal continua essent, per a mí, la permanència del seu mestratge, d'un mestratge que ell va vessar a mans plenes sobre diverses generacions d'alumnes, sobre els músics que el van tenir com a director, sobre els públics que escoltaven les seves obres o les seves interpretacions violinístiques, quartetístiques o orquestrals, i sobre els amics més estimats i fidels o les coneixences fugisseres i esporàdiques.

Després de la seva mort, la immediatesa dels últims anys de la seva vida potser va centrar massa la seva desaparició amb la del director de l'Orquestra Municipal de Barcelona i, per això, crec que la seva esposa i filla van tenir un gran encert en limitar-se a posar, sota del seu nom i en el sobri recordatori de les seves exèquies, una sola paraula: Músic. Eduard Toldrà, totalment enamorat de la seva professió —de l'«ofici», com ell, molt intencionadament, li agradava de dir—, se sabia músic i com a tal volia ser considerat; se sabia músic i músic català, i —sense voler donar transcendència a la seva tasca— s'hi va lliurar sempre amb esperit artesà, humà, sincerament. En la seva condició de músic —violinista, mestre, compositor, director—, es considerava una peça més en l'engranatge social i comunitari de la vida barcelonina i catalana, i volia complir-ne les obligacions sense esperar-ne beneficis personals. No buscava ni honors ni glòria, buscava —això sí— complir sempre amb el seu deure i tenir-ne la consciència ben neta, i per a ell, els càrrecs de responsabilitat eren un servei, un lliurament de si mateix i, mai, un escambell. I tot plegat, sense donar-hi cap to transcendental, fent-ho tot amb la més aparent naturalitat i senzillesa. Amb aquella senzillesa que li feia dir, com aquell qui res però referint-se a uns dels fruits més intensament estimats de la seva obra creadora —*El Giravolt de Maig*—, que després d'escoltar-la «m'agradaria que la gent en sortís amb l'esperit lleuger i el cor alegre», amb aquella alegria serena que, en començar l'òpera i enmig d'un expectant ambient, fa cantar al pastor la dolça melodia que diu: «Mes de maig, mes de maig... No sé si resto o si me'n vaig cap a la joia volandera...».

ORIOL MARTORELL

Solemne commemoració del
40è aniversari
de
l'ORFEÓ LAUDATE

Audició extraordinària de l'oratori de
HAENDEL

JUDES MACABEU

G. F. Handel

ORQUESTRA DE CZESTOCHOWA
ORFEÓ LAUDATE

ROSMARIE HARDY, soprano

ZANDRA McMASTER, mezzo

RYLAND DAVIS, tenor

WILLARD WHITE, baix

ÀNGEL COLOMER i DEL ROMERO, director

Divendres, 17 de desembre de 1982, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats a les taquilles del Palau, dies feiners, de 17 a 21 h.

ORFEÓ DE SANTS

"AMICS DE LA MÚSICA"

TEMPORADA 1982-83

NOVEMBRE

Dia 20, a les 20.30 h.

CORO AMETSA, d'Irun
Direcció: Fernando Etxepare

Obres de Scarlatti, Brahms, Kodaly,
Ginastera i folklore d'Euzkadi

Dia 27, a les 22.15 h.

CHARO DE LA GUARDIA, soprano
JOSEP DOMÈNECH, piano
Obres de Haendel, Martin i Fauré.

DESEMBRE

Dia 7, a les 22.15 h.

COLLEGIUM MUSICUM DE CATALUNYA
Direcció: Sergi Casademunt

«La Suite Barroca del XVII entre la dansa
i el teatre»

Dia 11, a les 22.15 h.

MIQUEL PUJOL, violoncel

Obres de Bach, Pergolesi, Schubert i
música tradicional natalenca

Dia 18, a les 22.15 h.

ORFEÓ DE SANTS
Direcció: Montserrat Tous

«La nadala arreu del món»

GENER

Dia 15, a les 22.15 h.

GRUP DE METALL «CIUTAT DE
BARCELONA»

Obres de Scheidt, McDonald, Susato i
Horovitz

Dia 23, a les 19.30 h.

(*) NARCISO YEPES, guitarra

Programa a determinar

Dia 29, a les 22.15 h.

JORDI VILAPRINYÓ, piano

Obres de Ravel, Debussy, Schumann i
Montsalvatge

FEBRER

Dia 5, a les 22.15 h.

COBLA MEDITERRÀNIA

«Concert de Carnestoltes»

Dia 12, a les 22.15 h.

ORFEÓ GRACIENC
Direcció: Antoni Pérez-Simó

«Música coral catalana»

Dia 19, a les 22.15 h.

TERESA BORRAS, piano

Obres de Mozart, Chopin, Debussy i
Villalobos

Dia 26, a les 22.15 h.

(*) LA LOCOMOTORA NEGRA

Recital de jazz

MARÇ

Dia 5, a les 22.15 h.

TRIO SANTA CECÍLIA
M. Lluïsa Sánchez, arpa
Josep M. Brotons, flauta
Miquel Serrahima, viola

Obres de Lotti, Lamotte, Fauré, Ibert,
Brotons i Debussy

Dia 12, a les 22.15 h.

JOSEP M. ALPISTE, violí
ANGEL SOLER, piano

Obres de Mozart, Turina i Beethoven

Dia 26, a les 22.15 h.

CORAL CARMINA
Direcció: Jordi Casas

Obres de Brudieu, Dvorák, Rossini

ABRIL

Dia 9, a les 22.15 h.

AINA TORRENT, guitarra

Obres de Llobet, Tàrraga, Pujol, Esplà,
Mompou i Balada

Dia 16, a les 22.15 h.

CONCERT A DETERMINAR

Dia 23, a les 22.15 h.

(*) CONCURS DE SARDANES CORALS
«MEMORIAL MESTRE PÉREZ-MOYA»

ORFEÓ DE SANTS

Preu de les localitats: 300 ptes. — Socis, col·laboradors i estudiants: 200 ptes. Concerts extraordinaris (*): 500 ptes. — Menors de 14 anys, acompanyats: entrada gratuïta
Informació: Orfeó de Sants, c/. Sants, 71-73, Tel. 421 21 20

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA
AJUNTAMENT DE BARCELONA
SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA D'ÒPERA 1982/83

LA FLAUTA MÀGICA

de

WOLFGANG A. MOZART

KARIN OTT - SONA GHAZARIAN - SIEGLINDE DAMISH
SHARON MOORE - INGRID MAYR - MELANIE HOLLIDAY
MATTI SALMINEN - RUEDIGGER WOHLERS - JAMES JOHNSON
PEDRO LIENDO - PROSPER C. OTTO - GEORG TICHY - PETER HAAGE

ORQUESTRA SIMFÒNICA I CORS DEL GRAN TEATRE DEL LICEU
i 3 solistes del Khnabenchor de Tölzer (Munic)
preparats pel Professor Gerhard Schmidt-Gaden.

Producció: Jean-Pierre Ponnelle. Teatre San Carlo-Nàpols

Director d'escena: Vittorio Patane

Director d'Orquestra: WILFRIED BOETTCHER

Director del Cor: ROMANO GANDOLFI

Director adjunt del Cor: Vittorio Sicuri

Diumenge, 21 de novembre, a les 17 h. Torn T

Dimecres, 24 de novembre, a les 21 h. Torn B

Dissabte, 27 de novembre, a les 21 h. Torn A

GRAN TEATRE DEL LICEU

Venda de localitats a les taquilles del Gran Teatre del Liceu.

JOAN GUINJOAN: UN DISC I UNA REFLEXIÓ SOBRE LA COMUNICACIÓ EN LA MÚSICA

Joan Guinjoan és molt exactament allò que se'n diu un «animal musical». El fet musical, en variades acepcions, va unit estretament a la seva personalitat. El seu protagonisme ara, el que ens mou a entrevistar-lo, és la publicació recent d'un disc integrat totalment per obra seva.

—Què representa per a un compositor de música actual l'enregistrament d'un disc?

—Música meua n'hi ha enregistrada en d'altres discos, però aquest és el primer monogràfic. Aviat en sortirà un altre, així mateix monogràfic. Per a músics com jo, que treballem en el camp de la música contemporània, un disc representa sobretot una targeta de presentació. A nivell comercial, naturalment, no té cap mena de significació. Pel que fa a l'interès artístic, permet que siguis jutjat de forma més àmplia. Aquest disc anirà a les meves editoriales estrangeres. Tornant a la dimensió comercial, jo crec que, si hi hagués més promoció, la cosa funcionaria altrament. Crec que es poden arribar a vendre discos de música contemporània. Penso que comercialment pot tenir interès la meua obra, per exemple, com a sintonia de «cartes d'ajust» a televisió i també, per què no poden ser emesos a la ràdio? Remarca després Guinjoan, l'interès artístic de la bossa del disc, obra de l'escultor Josep Subirachs.

—La tria de les obres ha estat feta per tu?

—Sí i té un objectiu concret. Hi ha un sentit de cloenda de tota una època de la qual el disc és testimoni. Una època àmplia de contactes, de treball, col·laboració i amistat amb els seus intèrprets. Cadascuna de les obres es dedica a un d'ells: «Cadenza» a Lluís Claret, «Tres piezas para clarinete solo» a Juli Panyella, «Au revoir barocco» a Rosa Maria Cabestany i «Puzzle» al trio, el qual tingué una vida esporàdica però important per a mi.

—Aquestes obres són representatives del conjunt de la teua producció?

—Sí. Començant per les peces per a clarinet que és una de les primeres en les quals empro un llenguatge que es desprèn del serialisme rígido i reto culte a dues característiques que valoro d'una forma especial: timbre o color i ritme. És un llenguatge alliberat d'una breu època serial per la qual tenia l'obligació de passar.

—Els compositors d'avui, ¿no us baseu més en l'especulació intel·lectual i científica que en l'element anímic i vital?

—De tècnica i ciència, se n'hauria de parlar molt. Jo no vull pas generalitzar. Jo puc parlar només per mi. Pot succeir que l'intel·lecte superi la comunicació. Jo faré una diferenciació entre dos tipus de sensibilitat. La que contacta amb el nivell emocional i la que afecta l'intel·lecte. Schönberg sempre serà minoritari. Bartók i Stravinsky són populars. Schönberg volia expressar en música allò que no es podia expressar, quasi. Però, tanmateix, feia música. Hi ha un misteri en la seva obra. Jo el que puc dir és que vull comunicar-me amb els altres. És quan dius: «sóc aquí i sóc jo per a bé o per a mal». No estàs condicionat pels problemes d'ordre tècnic. Jo vull i pretenc que se m'entengui. Però hi ha quelcom fonamental. Un hom és conscient del procés creatiu dels últims anys i de tot el bagatge de descobertes que han portat i això ho tens present en plantejar-te una obra. I penses que tot està fet i que no es pot inventar res. A vegades pots sentir un tema d'origen folklòric però ho has de passar pel teu filtre on tens tot un món d'informació. Jo el que intento és trobar un llenguatge propi equilibrat. Que hi hagi equilibri entre fons i forma. Una idea, com més interessant i profunda sigui, exigirà també un procés intel·lectual més profund. Malament si tens grans idees però no una forma que les acompanyi. Però això passa amb totes les arts. Jo m'he plantejat moltes vegades, si val o no val la pena de continuar escrivint música. En aquest moment en què tens tota la llibertat i tens tota la informació, no tens escola. T'ho has de plantejar tot de nou.

Guinjoan conclou aquesta interessantíssima exposició amb aquestes paraules:

—Jo el que vull és comunicar-me. Si dic quelcom, no ho sé. Crec que sí, perquè sinó no escriuria. Em preocupa donar-ho tot en el moment de la creació. Si després no et comuniqués, què hi farem. Però vull tenir la satisfacció que no faig concessions. Jo sé la manera de comunicar-me fàcilment amb el públic. Però aquesta no és la meua forma. Acabem la conversa parlant dels innombrables projectes i actuacions que duu a mans. Entre elles, una estada el mes de novembre al Laboratori electroacústic de Boulogne, on ha de fer una obra d'encàrrec per al grup especialitzat en música contemporània, L'itinéraire.

«MÚSICA Y MÚSICOS»

Dins del camp bibliogràfic, no hi ha dubte que un dels camins més directes i més atractius per entrar en contacte amb el món de la música és el de les biografies dels grans compositors que amb les seves realitzacions han anat orientant, configurant i enriquint la història i l'evolució musicals. I quan parlo de biografies tant em refereixo als treballs més erudits i especialitzats, com a les obres de divulgació i més a l'abast del públic i afeccionats en general.

Recentment, i de ple dins del marc d'aquest segon enfocament, acaba d'aparèixer una nova col·lecció titulada *Música y Músicos* («Instituto Parramón Ediciones, S. A.») que, en el seu primer llençament de sis volums, inclou les semblances de Corelli, Couperin, Bach, Haendel, Telemann, Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Chopin, Mendelssohn, Schumann, Txaikovski, Chabrier. Catorze compositors, agrupats de dos en dos d'acord amb les inicials dels seus noms i amb una sola excepció del volum en el qual, a més de Chopin i Corelli, també hi ha Couperin i Chabrier. Sis volums, doncs, de format més o menys de butxaca i d'un nombre de pàgines que oscil·la entre cent dotze i cent trenta-dues.

En una primera etapa, hom preveu que la col·lecció comprendrà una llarga cinquantena de compositors, la selecció dels quals —a més dels lògics criteris subjectius sempre inherents en aquests casos— es veu forçada pel pla alfabètic editorial, que si bé dona a la sèrie *Música y Músicos* una personal originalitat i, segurament, una favorable facilitat comercial, planteja algunes dificultats pràcticament insuperables a qui n'ha de fer la tria. De totes maneres, l'editorial ja ho ha previst i anuncia una posterior ampliació, que exemplifica amb els noms de Brahms-Bartók, i en la qual cal suposar que hi tindran cabuda els Monteverdi, Antoni Soler, Musorgsky, Mahler, Strauss, Schoenberg, Stravinsky, Honegger, Mompou, Hindemith, Messiaen, etc.

Quant als noms responsables principals d'a-

quests llibres (Caterina Autuori, Joan Arnau, Josep Casanovas, Jordi Cervelló, Eduard José, etc.) ja és, a priori, una plena garantia del seu nivell, cosa que queda del tot comprovada, amb una simple i ràpida ullada a les seves pàgines, que compleixen amb rigorositat els propòsits establerts. També, ja a priori, és un gran encert la regular distribució interna adoptada per cada semblança, estructurada en set capítols: *Su vida, Su Música, Su tiempo, Su obra, sus contemporáneos, Discografía, Partituras i Discoteca básica*, en molts dels quals, tant o més important que el mateix text ho són els esquemes i quadres sinòptics, molt clars i entenedors. D'altra banda, també voldria subratllar molt especialment un altre encert no sempre prou present en obres d'un tipus semblant: em refereixo a la intencionalitat evident de no aïllar fredament els compositors estudiats sinó d'insistir molt en les circumstàncies que els envoltaven, en els seus contextos ambiental i històric en general i musical en particular: només fent-ho així, cadascun d'ells adquireix de veritat la seva autèntica dimensió humana i artística, i no més fent-ho així hom pot adonar-se de quina és la vàlua efectiva de la seva aportació, de la seva obra. I encara, en el capítol d'elogis, tampoc no puc oblidar ni el relleu donat als capítols discogràfics —avui tan necessaris i imprescindibles— ni la profusió d'il·lustracions gràfiques, de caràcter i qualitat molt diverses, però sempre molt adequades a la intencionalitat esmentada d'emmarcar el compositor estudiat en el seu contorn social, cultural, estètic, polític, etc.

En resum, una nova col·lecció que pot ajudar moltíssim a una millor familiarització i coneixement d'alguns d'entre els noms més significatius en la història de la música i que, per la impressió que donen els primers volums, compleix a la perfecció els propòsits i límits que se n'han traçat els editors i l'equip de redacció.

Oriol Martorell

Restaurante abierto hasta la madrugada.

ROYALE AMBREE

la fragancia que gusta compartir

LEGRAIN
PARIS

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
NOVEMBRE		
13, dissabte	19 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. M. ^a Carme Hernández, soprano. Rosa M. ^a Ysàs, mezzo-soprano. Eduard Giménez, tenor. Josep Ruíz, tenor. Enric Serra, baríton. Vicenç Esteve, baríton. Dir.: Antoni Ros-Marbà. Toldrà: «El Giravolt de Maig».
14, diumenge	11 h. Palau 17 h. Liceu	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició). «Don Carlo», de Verdi.
15, dilluns	21 h. Palau	Clark Terry Big Band. (XIV Festival Internacional de Jazz de Barcelona.)
16, dimarts	20.30 h. Pompeia	L'obra d'orgue de J. S. Bach, pel P. Robert de la Riba.
17, dimecres	19 h. Palau 19.30 h. Institut Francès 21 h. Palau 21 h. Liceu	Peter Bithell, piano. Brahms. (Dimecres de R. N.) Anna M. ^a Cardona, piano. Satie, Pueyo, Guinjoan, Debussy. Bessie Griffin, cantant de color. Negro Spirituals (USA) i gospel. (Associació de Cultura Musical.) «Don Carlo», de Verdi.
18, dijous	21 h. Conservatori 22 h. Orfeó Gracienc	Quartet de cordes Suchon. (Serveis Cultura Ajuntament.) Montserrat Alavedra, soprano. Xavier Dolç, piano. «Homenatge a Joan Lamote de Grignon».
19, divendres	21 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Linda Russell, soprano. Suso Mariategui, tenor. Coral Càrmina. Dir.: Antoni Ros-Marbà. Wagner, R. Ferrer, Orff.
20, dissabte	19 h. Palau 20.30 h. Orfeó de Sants 21 h. Liceu	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició). Coro Ametsa, de Irún. Dir.: Fernando Etxepare. Scarlatti, Brahms, Kodaly, Ginastera. «Don Carlo», de Verdi.
21, diumenge	11 h. Palau 11.15 h. Biblioteca Catalunya 17 h. Liceu 18 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (tercera audició). Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. M. ^a Clara Carreras, piano. Dir.: J. Palet i Ibars. Muffat, Mozart, Cabré, Nielsen. «La Flauta Màgica», de W. A. Mozart. Festa de la Sardana. (Ràdio Nacional.)
23, dimarts	20.30 h. Pompeia	L'obra d'orgue de J. S. Bach, pel P. Robert de la Riba.

24, dimecres	18.30 h.	St. Josep Oriol	Mn. Joan Artigues, orgue.
	19 h.	Palau	Michel Lethiec, clarinet. Denis Weber, piano. Pascal, Fourchote, Chausson, Devienne. (Dimecres de R. N.)
	21 h.	Palau	Chicago Blues Festival. Luther «Guitar Junior» Johnson. (XIV Festival Internacional de Jazz de Barcelona.)
	21 h.	Liceu	«La Flauta Màgica», de W. A. Mozart.
25, dijous	21 h.	Conservatori	Sofia Puche, piano. (Serveis Cultura Ajuntament.)
26, divendres	21 h.	Palau	London Bach Orchestra. Philip Ledger, director i clave. David Butt, flauta. Sandra Dugdale, soprano. (Setmana Mozart a Barcelona.)
27, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Nicolai Dimidienko, piano. Dir.: Yoav Talmi. Haydn, Rachmaninov, Beethoven.
	21 h.	Liceu	«La Flauta Màgica», de W. A. Mozart.
	22.15 h.	Orfeó de Sants	Charo de la Guardia, soprano. Josep Domenech, piano. Haendel, Martin, Fauré.
28, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	19 h.	Palau	Carlo Balzaretto, piano. Mozart, Chopin, Liszt, Prokofiev. (Aldees Infantils).
29, dilluns	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra Suk. Josef Suk, violí. Dir.: Josef Vlach. (Setmana Mozart a Barcelona.)
30, dimarts	19.30 h.	Institut Francès	Elisabeth Sombart, piano. Bach, Schubert, Chopin.
	20.30 h.	Pompeia	L'obra d'orgue de J. S. Bach, pel P. Robert de la Riba.
	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra Suk. Josef Suk, violí. Dir.: Josef Vlach. (Setmana Mozart a Barcelona.)

DESEMBRE

1, dimecres	19 h.	Palau	Maria Pura Martínez, soprano. Rogelio Gavilanes, piano. Fernández Blanco, Mompou, Toldrà, Torrandell, Blancafort... (Dimecres de R. N.)
	21.30 h.	Palau	Salzburger Bläseroktett. (Setmana Mozart a Barcelona.)
2, dijous	21 h.	Palau	Bruckner Orchester Linz. Ernst Kovacic, violí. Elly Ameling, soprano. Angel Soler, piano. Dir.: Theodor Guschlbauer. (Setmana Mozart a Barcelona.)

TEMPORADA 1982/83 - 13 de novembre de 1982 - Núm. 3 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T. 209 25 46 · Barna. 21

división organos

Asistencia técnica del
Palau de la Música Catalana

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA PIANOS

Entréu en la nova tecnologia de Vieta

Vieta s'ha fet internacional; aquesta és una realitat ben sabuda dels veritables afeccionats a l'Alta Fidelitat. El disseny acurat dels seus productes i, sobretot, el so impecable de les seves pantalles acústiques han situat la nostra marca en un nivell d'elevada exigència.

Els SISTEMES 5000, en l'una qualsevol de les seves tres opcions, són un compendi d'encerts, tant per l'equilibri de qualitat entre els seus components com per la incorporació de veritables avenços tecnològics.

Conexiu el SISTEMA 5000 al vostre distribuïdor VIETA. Fareu un pas decisiu vers l'autèntica Alta Fidelitat.

**SISTEMA
5000**

VIETA

Especialistes en Alta Fidelitat